

fernímu vymezení kursu, proti němuž stížnost se obrací. V tom musil nejvyšší správní soud shledati podstatnou vadu řízení a zrušil proto výnos ze 14. prosince 1920, pokud týče se výše emisního kursu nových akcií pro akcionáře, podle § 6 zák. o správ. soudě.

Ve všech ostatních směrech musila však stížnost z důvodů svrchu uvedených býti zamítnuta.

882.

Okresní silnice (Čechy): * Příspěvky, jež obec poskytuje na stavbu okresní silnice, jsou náklady na všeobecná zařízení obecní a nelze na ně použití ustanovení § 82, odst. 2 ob. zřiz.

(Nález ze dne 13. června 1921 č. 3623.)

Věc: Obec T. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran příspěvku na stavbu silnice.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — Poplatníci z osady Ch. domáhali se pořadem instančním toho, aby příspěvek na stavbu okr. silnice z T. do P., převzatý obcí T. penízem 29.000 K, byl rozvržen pouze na obyvatele této obce, nikoli též na obyvatele osady Ch., patřící k politické obci T. Okresní správní komise stížnost zamítla, zemský správní výbor však odvolání vyhověl a rozhodnutí okresní správní komise zrušil, ježto § 82, odst. 2 ob. zřiz. výslovně ustanovuje, že náklady na zařízení, která prospívají pouze určité osadě, mohou býti rozvržena jenom na tuto osadu a tudíž osada Ch., která, jak ze spisů na jevo vychází, ze stavby silnice sama žádného prospěchu nemá, nemůže býti nucena, aby na stavbu tuto něčím přispívala.

O stížnosti obce T. uvažoval nejvyšší správní soud takto:

Silnice, na jejíž stavbu zavázala se obec T. přispěti paušálním penízem 29.000 K, je, jak ze spisů vychází, projektována jako silnice okresní a přicházejí proto v úvahu předpisy, jež se týkají rozvržení stavebních nákladů silnic okresních, totiž ustanovení §§ 7 a 8 zák. ze dne 12. srpna 1864 č. 46 z. z. Žalovaný úřad vyslovil v naříkaném rozhodnutí, že osada Ch. není povinna na stavbu okresní silnice přispěti, poněvadž dle zjištění nemá ze stavby silnice žádného prospěchu a proto se zřetelem na ustanovení § 82 odst. 2 ob. zřiz. nemůže býti nucena, aby na stavbu silnice té něčím přispívala.

Jde tedy o rozřešení otázky, zda ustanovení § 82, odst. 2 ob. zřiz., které jedná o zařízeních, jež jsou k prospěchu pouze jednotlivým osadám a jež připouští, aby náklady takových zařízení byly rozvrženy jen na tyto osady, lze vůbec na okresní silnice použiti.

Nejvyšší správní soud dospěl k náhledu, že citované ustanovení na silnice okresní se nehodí. Podle § 8 zák. ze dne 12. srpna 1864 č. 46 z. z. mohou býti nositeli konkurenční povinnosti pro stavby okresních silnic obce okresu. Tímto výrazem lze rozuměti pouze celou obec místní, nikoli pouhou osadu. Neboť užívá-li zákon označení »obec«, je zřejmo, že

užívá označení toho ve stejném smyslu jak to činí obecní zřízení ze dne 16. dubna 1864 č. 7 z. z., tedy označení celé místní obce, což plyne i z toho, že v § 10 užívá slova »osada« právě opět k označení pouhé osady ve smyslu obecního zřízení.

Pokud však na stavbu okresní silnice přispívati má obec, musí zřejmě přispívati celá obec místní, tedy všechny osady, z nichž se místní obec skládá, bez chledu na to, zda okresní silnice skutečně všem osadám, z nichž se místní obec skládá, je ku prospěchu čili nic. Neboť výjimečné ustanovení § 82, odst. 2 ob. zřiz., jehož se dovolává žalovaný úřad, má na zřeteli pouze taková zařízení, která slouží výhradně hospodářským zájmům některé osady, nevztahuje se však na zařízení, jež spadají v okruh veřejných úkolů, jež plniti jest obci, po případě okresu. Silnice okresní slouží účelům zcela všeobecným, sprostředkujíc spojení mezi jednotlivými obcemi, jest zřizována v zájmu veřejném a je určena pro všeobecnou komunikaci. Z toho plyne, že okresní silnici již vzhledem k tomuto všeobecnému zájmu, jemuž slouží, nelze považovati za zařízení, které by mohlo spadat pod ustanovení § 82 odst. 2 ob. zřiz., nýbrž třeba okresní silnici považovati vždy za zařízení týkající se celé obce místní.

Že náklad na zřízení okresní silnice, pokud stíhá obec, stíhá zásadně celou místní obec, dokazuje i § 10 zákona ze dne 12. srpna 1864 č. 46 z. z., dle něhož osadu stíhá ještě zvláštní povinnost hraditi onen zvláštní náklad, který vznikl tím, že silnice byla k žádosti obyvatelstva vedena osadou, ač toho zájmy veřejné komunikace nevyžadovaly. Jen v tomto případě a v této míře jest náklad na zřízení silnice okresní zvláštním břemenem osady, kdežto mimo tento případ zákon nečiní rozdílu, zda a jakou měrou silnice prospívá všem osadám, z nichž místní obec se skládá, a musí tedy nésti náklad stavební obec jako celek. Těmito úvahami dospěl nejvyšší správní soud k náhledu, že při rozvrhování nákladů na zřízení okresní silnice přichází v úvahu místní obec jako celek a že nelze z břemene tohoto vyjmouti osadu některou proto, že silnice ona není jí ku prospěchu.

Naříkané rozhodnutí, stojící na opačném stanovisku, muselo proto jako záknu odporující býti dle § 7 zák. o správ. soudě zrušeno.

883.

Učitelé středoškolští: * § 9 zák. ze dne 23. května 1919 č. 275 sb. z. a n. vztahuje se k takovým skutečným učitelům tělocviku na středních školách, kteří nenabyli vedle aprobace z tělocviku také ještě úplné aprobace z některé skupiny vědeckých předmětů, zavedené čl. IX. min. nař., ze dne 15. června 1911 č. 117 ř. z. neb úplné aprobace z některého tam uvedeného předmětu jakožto hlavního, která může býti spojena podle předpisu uvedeného článku s aprobací tělocviku.

(Nález ze dne 13. června 1921 č. 4314.)

V ě c: Josef H. v B. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran odečtení pěti pololetí při určení služební doby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.